

Schriftlezing: 1 Petrus 1:1-25 Tekst: 1 Petrus 1:20,21
Thema: Hoop op God. Zingen: Ps. 146:1 en 3, Ps. 39:5, Ps. 130:3 en 4, [Bed HD: Ps. 87:4, Ps. 134:3, Ps. 105:5], Ps. 42:3 en 5, Ps. 27:7

Hoofdpunten van de preek

We hopen veel, weten weinig zeker. De Bijbelse hoop heeft alles te maken met zekerheid.

Over geloof en hoop

Geloof en hoop horen bij elkaar en versterken elkaar. Het geloof vertrouwt God. De hoop verwacht alles van God.

Wat is onze hoop? Petrus schrijft aan christenen met een aangevochten bestaan. Ze missen veel, maar hebben alles: hoop. De zekerheid die God biedt.

Het verschil met 'eertijds' is groot: zonder God is er geen hoop (Ef. 2:12). Hoop zoekt altijd een weg: eigen kracht of Mozes (Jh. 5:45).

Hoop op God is het anker voor onze ziel.

Gave van God

Hoop hebben we niet uit onszelf. Wedergeboorte is nodig. God doet ons opnieuw geboren worden tot levende hoop (1:3) dankzij de opstanding van Jezus.

Petrus laat in een lange, moeilijke zin zien hoeveel redenen het geloof en de hoop heeft:

Mini_1_Petrus_1_20-21 13-4-2018 HG Goudswaard

Vóór schepping en zondeval (met alle gevolgen) heeft de Vader Zijn Zoon al 'gekend' om Hem nu aan ons te openbaren als Verlosser (omwille van u).

We geloven dankzij Jezus in God. Het is Zijn gave. De Heere roept door het evangelie doden tot leven met dezelfde kracht waarmee Hij Christus opwekte.

De vader heeft Zijn macht over de dood en heerlijkheid getoond in de opwekking van de Heere Jezus. Dat biedt verwachting, hoop!

Gericht op God

Geloven en hopen zijn concreet: gericht op God.

De eerste lezers van deze brief leefden onder moeilijke omstandigheden vol van verzoeking en beproeving. Het anker lag echter vast in God.

Wat er ook gebeurt, het anker blijft het scheepje altijd richting God trekken. Dat heeft nu al zijn gevolgen.

Petrus noemt de zekerheid van de heerlijkheid (1:4), vreugde (1:9), maar in de passage vooral ook de gevolgen voor de levensheiliging.

Hoop doet doelgericht leven: leven in het besef van God, voor God.

